

Mas i Puigdemont junts, ai déu meu

Mas i Puigdemont junts, ai déu meu

ALFONS QUINTÀ

vaig donar un cop d'ull a l'entrevista conjunta a Puigdemont i Mas apareguda aquest cap de setmana al Punt Avui-Televisió. Em vaig posar les mans al cap. No entenia ni entenc com l'actual president de la Generalitat ho va acceptar. Josep Pla hagués dit que "li han fet canari" (Mas a Puigdemont).

Mas va tornar a acreditar la seva intrínseca mala baba i Puigdemont es va comportar com un pardalet acabat de caure del niu. No saber que la presidència de la Generalitat és un ens molt

personificat equival a no entendre-hi res. Cap pardal ni cap gafarró que no tingui clara la voracitat d'un esparver no arribarà a adult, i que em perdonin els esparvers per comparar-los amb Mas.

Això no hauria de ser així. Però ho és. Hauria d'haver-hi limitacions institucionals. Però aquí la cosa no va així.

El pujolisme s'ha fet farts de renegar contra la separació de poders, concebuda fa segles, mentre la seva corsària predilecte, Mònica Terribas, es va estar fent farts de maleir genèricament la juridicitat. Arreu del món democràtic hagués representat la fi de la seva privilegiada i injustificada carrera. Però aquí l'independentisme ho fa empassar tot.

Macià fou un polític molt pro nord-americà, però de manera superficial. Va voler crear un fals presidencialisme nord-americà però sense les meravelloses limitacions constitucionals d'aquest. Estan en la base del sistema de checks and balances (controls i equilibris), magnífica clau de volta d'aquell sistema. Richard Nixon i molts altres van acabar copsant-ho.

Aquella incomprendible i doble entrevista té altres lectures. La primera i més òbvia és que els dos entrevistats són personatges diferents. Mas és un aventurer -com crec haver argumentat mil vegades- i Puigdemont és un independentista sincer, per a mi equivalent a no tocar de peus a terra.

Defensar que Catalunya assumeixi el model d'Estat-nació no té per a mi cap sentit. Fa alguns decennis que n'estic convençut i no me n'he estat d'escriure'n centenars d'articles, aplicant aquell criteri a països dels cinc continents, des d'on fos estant. També n'he donat conferències, sense generar cap problema, ans el contrari. Sempre he estat clar i coherent.

També he estat i sóc acurat amb les realitats concretes. Una d'elles és que considero que Mas és un tipus de personatge que hauria de fer por, per la seva estructura de la personalitat, per la seva biografia, per la seva supèrbia despectiva i infinita, així com mil coses més. Precisament aquesta especificitat de Mas es va notar en aquella inefable entrevista. Va fer de tot per empenyar la CUP en uns moments en què Puigdemont necessita molt els vots d'aquesta organització ultra per aprovar el pressupost de la Generalitat. Un pressupost que és una enganyifa. Tinc dret a dir-ho perquè mai no estaré en coalició amb la CUP o amb CDC. Però Mas està en una altra situació, en què no hauria de posar la traveta. Ara bé, ell és així.

Crec que fer fora Mas ha implicat una certa pacificació dels esperits, però no pas canviar les polítiques de fons, ni liquidar el problema secessionista. Tampoc veig que s'encarin temes d'autèntica vida o mort, com plantejar -tan sols plantejar- el problema de destrucció de la sanitat pública catalana. En aquest gravíssim tema, Puigdemont, Junqueras i l'invisible conseller Comín encara no han mogut ni el dit petit ni sembla que tinguin cap voluntat ni cap capacitat per fer-ho. No és una opinió personal. Si baixessin de la seva torre d'ivori -o de la seva parra- veurien que estan mereixent (justament) una valoració comprable a la que assolí Boi Ruiz. Comín ha tingut els sants nassos de ni rebre una comissió de tots els sindicats d'infermeres, professió ara afectada per un greu tema de competències. En una Generalitat on el seu president no té por que el confonguin amb el seu pitjor predecessor (empatat amb Pujol) res ja no ve d'un pam. Deixa veure que Mas pot voler tornar. Seria el pitjor que ens podria passar. Pensar-ho causa esgarrifances. Cal tocar a sometent.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/catalunya/2016/02/02/mas-puigdemont-junts-ai-deu/765557.html?utm_source=rss